

רע"פ 6313/17 - ולדימיר לוינג נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 6313/17

לפני: כבוד השופט ד' מינץ

המבקש: ולדימיר לוינג

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופטים א' כרמל, כ' מוסק ו-ש' רנר), מיום 17.7.2017, בעפ"ג 67653-11-16

בשם המבקש: בעצמו
בשם המשיבה: עו"ד רוני זלושינסקי

החלטה

הבקשה שבכותרת הועברה זה עתה לטיפול.

1. במסגרת הבקשה מתבקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופטים ר' כרמל, כ' מוסק ו-ש' רנר), מיום 17.7.2017 בעפ"ג 67653-11-16, בגדרו נדחה ערעורו של המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט א' קורנהאוזר), מיום 26.10.2016 בת"פ 48888-10-12, במסגרתו הושטו על המבקש 18 חודשי מאסר לריצוי בפועל, קנס בסך של 50,000 ש"ח או 6 חודשי מאסר תמורתו ומאסר על תנאי.

רקע והליכים קודמים

2. במסגרת הסדר טיעון אליו הגיעו הצדדים, הוגש ביום 24.1.2016 נגד המבקש כתב אישום מתוקן במסגרתו נטען כי בחודש נובמבר בשנת 2010 נרשמה חברת "אימפריה בונה את הארץ בע"מ" (להלן: חברת אימפריה) כעוסק, כאשר המבקש שימש כמנהלה הרשום. במקביל, המבקש שימש גם כמנהלה הפעיל של חברת "כוכב ס.א.ב." (להלן: חברת כוכב), יחד עם יוסף מילר (להלן: מילר), ששימש גם כמנהלה הרשום. על פי עובדות האישום הראשון, בין החודשים דצמבר 2010 לפברואר 2011 חברת כוכב הוציאה באמצעות מילר והמבקש 36 חשבוניות מס לחברת אימפריה בסך כולל של 5,947,104 ש"ח, שסך המע"מ בגין הגיע לסכום של 820,204 ש"ח. נטען כי חשבוניות אלו הוצאו מבלי שחברת כוכב ביצעה או התחייבה לבצע עסקה עם חברת אימפריה. על פי עובדות האישום השני, בחודשים נובמבר ודצמבר בשנת 2010, וכן בחודשים ינואר ופברואר בשנת 2011, חברת אימפריה הגישה באמצעות המבקש, שני דוחות לרשויות מע"מ. בדוחות אלו קוזזו שלא כדין 28 חשבוניות על שם חברת כוכב בסך של 821,984 ש"ח. על פי עובדות האישום השלישי, באותם חודשים, הגישה חברת כוכב באמצעות המבקש ומילר שני דוחות לרשויות מע"מ. בדוחות אלו קוזזו שלא כדין 28 חשבוניות על שם חברת "אבסולוט ליאל ניהול עסקים בע"מ" בסך של 821,984 ש"ח.

3. המבקש הואשם בביצוע העבירות הבאות: הוצאת 36 חשבונית מס מבלי שעשה או התחייב לעשות עסקה שלגביה הוצאו החשבונית, עבירה לפי סעיף 117(ב)(3) בצירוף סעיפים 117(ב)(5) ו-117(ב)(2) לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975 (להלן: החוק); מרמה ותחבולה במטרה להתחמק מתשלום מס, עבירה לפי סעיף 117(ב)(8) לחוק; ניכוי תשומות במטרה להתחמק מתשלום מס, בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 117(ב)(5) בצירוף סעיפים 117(ב)(5) ו-117(ב)(2) לחוק.

4. ביום 26.10.2016 בית משפט השלום גזר את דינו של המבקש. תחילה עמד בית המשפט על פגיעתן הרעה של עבירות המס במשק. בהמשך התייחס בית המשפט לכך שבענייננו המדובר בעבירות בעלות היקף ניכר, אשר גרמו לנזקים משמעותיים לקופה הציבורית. על כן נקבע כי מתחם הענישה בנסיבות העניין נע בין 15 ל-30 חודשי מאסר בפועל, וכן קנס בסך של 50,000 ש"ח ועד 200,000 ש"ח. בעת קביעת העונש בתוך המתחם, בית המשפט התייחס לכך שהמבקש קיבל אחריות על מעשיו רק לאחר שמיעת עדים רבים. לצד האמור נלקחו בחשבון גם המלצת שירות המבחן להשית על המבקש עונש מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות; היעדר עברו הפלילי; הבעת החרטה של המבקש על מעשיו; רצונו להשתלב במסלול חיים נורמטיבי; וכן מצבו הכלכלי. לאחר כל אלו, בית משפט השלום השית על המבקש את העונשים הנזכרים לעיל, ביניהם כאמור 18 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

5. ביום 29.11.2016 הגיש המבקש ערעור לבית המשפט המחוזי על חומרת העונש שהושת עליו. ביום 17.7.2017 נדחה ערעורו. בית המשפט קבע, בין היתר, כי:

"לזכות המערער יש להביא את במכלול השיקולים גם את החרטה שהביע, האחריות המלאה שקיבל על המעשים, מצבו הכלכלי הנוכחי, המאפיינים החיוביים שפורטו בתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו, היעדר עבר פלילי וניהול אורח חיים נורמטיבי במהלך השנים שחלפו מעת ביצוע העבירות. מאידך, לחובת המערער נזקפת חומרת העבירות שביצע. המערער הורשע במגוון עבירות מס חמורות בסכומים גבוהים. הוא לא פעל להשבת הכספים וצמצום מידת הפגיעה

בקופה הציבורית [...] בנסיבות דן, העונשים שקבע בית משפט קמא מקובלים עלינו ולא מצאנו מקום להתערב בהם".

מכאן הבקשה שלפני.

טענות הצדדים

6. במסגרת בקשתו למתן רשות ערעור, ביקש המבקש כי ימונה לו סנגור ציבורי. ביום 9.8.2017 הורה בית משפט זה (כב' השופט (כתוארו אז) ח' מלצר) לסנגוריה הציבורית להגיש את תגובתה לבקשה למינוי סנגור. לאחר קבלת תגובת הסנגוריה הציבורית לבקשה, ביום 30.8.2017, נקבע כי אין מקום להורות על מינוי של סנגור ציבורי למבקש.

7. בבקשתו לקבלת רשות ערעור טען המבקש כי הוא נמצא בהליך של פשיטת רגל וכי קיימות לו "טענות טובות" שמקומן להתברר לפני בית משפט זה, ועל כן הוא מבקש להציג את נימוקיו. זאת, מבלי לפרט את טיעוניו לגופם. המשיבה טענה מנגד, כי הבקשה אינה עומדת בקריטריונים אשר הותוו בפסיקה לצורך קבלת רשות ערעור ב"גלגול שלישי". לגופם של דברים, נטען כי המבקש אמנם נמנע מלהציג טענות קונקרטיות במסגרת בקשת רשות הערעור, אך מאחר שבמסגרת ההליכים שהתנהלו בשתי הערכאות הקודמות שדנו בעניינו, היה המבקש מיוצג על ידי סנגור ציבורי שהעלה את כל הטענות לזכותו – טענות אשר נשקלו היטב על ידי, אין מקום לדון בעניינו של המבקש ב"גלגול שלישי".

דיון והכרעה

8. לאחר עיון בבקשה, בחומר שצורף לה, ובתגובת המשיבה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.

9. הלכה היא כי **רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן רק במקרים חריגים, שבהם מתעוררת שאלה משפטית עקרונית, בעלת השלכות ציבוריות החורגות מעניינים של הצדדים הישירים להליך, או בנסיבות המעוררות חשש מפני עיוות דין, או אי-צדק חמור שנגרם למבקש** (רע"פ 4898/17 פלוני נ' אגף המכס והמע"מ חקירות ירושלים (2.7.2017); רע"פ 1122/17 גולדשטיין נ' מדינת ישראל (5.7.2017)). ברם, בקשה זו איננה מעלה שאלה משפטית עקרונית, החורגת מעניינים של הצדדים לה, שכן היא מתמקדת בעניינו של המבקש בלבד.

10. בנוסף, כפי שנפסק לא אחת, השגה **על חומרת העונש אינה מקימה, על דרך הכלל, עילה לדיון ב"גלגול שלישי", אלא במקרים מיוחדים בהם מתגלה סטייה קיצונית ממדיניות הענישה המקובלת בעבירות דומות** (ראו למשל: רע"פ 1342/17 ח'ורי נ' מדינת ישראל (13.2.2017); רע"פ 1044/17 הרון נ' מדינת ישראל (26.3.2017); רע"פ 4558/17 פלוני נ' מדינת ישראל (26.6.2017)). בענייננו, העונש שהושת על המבקש אינו חורג וודאי לא בצורה קיצונית ממדיניות הענישה הנהוגה והמקובלת במקרים דומים באופן שמצדיק את התערבות בית משפט זה ב"גלגול שלישי" (ראו למשל: רע"פ 1634/10 סופה שמירה בע"מ נ' מדינת ישראל (23.6.2010); רע"פ 8471/16 ערמין נ' מדינת ישראל (15.11.2016)). **די בטעמים אלו, כשלעצמם, כדי לדחות את הבקשה.**

11. מעבר לדרוש, אף לגופם של דברים, דין הבקשה להידחות. מעיון בפסקי הדין שניתנו בערכאות הקודמות ניכרת התייחסות רבה לנסיבותיו האישיות של המבקש, אשר בעקבותיה אף נקבע עונשו ברף התחתון של מתחם הענישה שנקבע בעניינו. בצד האמור, הערכאות הקודמות התייחסו לכך שהמבקש הורשע במגוון עבירות מס חמורות בסכומים גבוהים, וקבעו שהוא לא פעל להשבת הכספים. גם נוכח האמור, לא נמצא טעם מספיק להתערב בפסק דינו של בית המשפט המחוזי. זאת, בדגש על חומרתן הרבה של העבירות הכלכליות ופגיעתן הקשה במשק ובערך השוויון בעמידה בנטל המס (ראו לדוגמא: רע"פ 10699/07 קובן נ' מדינת ישראל (20.1.2008); רע"פ 2638/13 עובדיה נ' מדינת ישראל (28.4.2013)).

12. **נוכח כל האמור לעיל הבקשה נדחית.** המבקש יתייצב אפוא לריצוי עונש המאסר שנגזר עליו ביום 9.5.2018 עד לשעה 10:00 בבית מעצר ניצן, או במקום אחר על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות, או דרכון. על המבקש לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שירות בתי הסוהר בטלפונים מספר: 08-9787377 או 08-9787336.

ניתנה היום, כ"ד בניסן התשע"ח (9.4.2018).

ש ו פ ט